

גיליון 441 / כ"ג באדר תשפ"א / 7.3.2021

סוף עידן הזום
???

מזכירת קיבוץ הילה אפגן

חברים וחברות יקרים שלום רב,

הפעם נרצה להקדיש את העמוד כדי לפרגן לחברתנו, **נירה שפק**.

ביום 23.3.2021 נקרא כולנו לקלפיות, על מנת לבחור את הממשלה ה- 24 למדינת ישראל.

כפי שהתבשרנו, במקום ה- 17 ברשימת "יש עתיד" לכנסת, עומדת **נירה שפק**.

מפלגת "יש עתיד" מציגה תכנית שנקראת "תוצרת הארץ", אשר תכליתה - דאגה למושבים ולקיבוצים, ואף שילבה שני נציגים חברי קיבוץ במקומות ריאליים ברשימתה: רם בן ברק מקיבוץ נהלל (מקום 10) ונירה שלנו.

אנו מבקשות להביע הערכה לנירה, על פועלה ועל בחירתה למקום ה- 17 במפלגת "יש עתיד".

אנו מאמינות שכחברת כנסת תוכל נירה לקדם ולהוביל תהליכים אזוריים משמעותיים ולשמש שליחתנו לכנסת ה- 24 של מדינת ישראל.

בהצלחה,

הילה אפגן ואילנה בראודה

המבנה הארגוני אושר ברוב קולות בקלפי, הן בקיבוץ והן באגודת המתיישבים.

פרוטוקול ותוצאות ההצבעה המלאות יפורסמו בהמשך,

וכן פירוט על המשך ההתקדמות.

למודי אמיר
משתתפים בצערך
על מות אביך
יוסף אמיר ז"ל
איתך ועם משפחתך
באבלכם הכבד
בית כפר עזה

מנהל קהילה נעם שטהל

◆ **חינוך חברתי.** שמחנו לחזור לפעילות. עדיין במתכונת שמוכתבת על ידי אילוצי הקורונה, אבל כבר מריחים "חזרה לשגרה". עכשיו, כשפורים (כמעט) מאחורינו, מתכננים את חופשת הפסח. **נוי וחצר.** החורף הגשום ומזג האוויר האביבי שמגיע, מפריחים את הגן (ואת העשבייה). ניטעו עצים חדשים בבוסתן, שליד מגרש הכדורגל. מועצת הנוי עוסקת בתכנון נטיעות נוספות וכן בתכנון שיקום חלקות הנוי, שנפגעו במסגרת שיפוץ המדרכות.

◆ **תשתיות והשקעות.** שיפוץ המדרכות במרכז היישוב הסתיים והתוצאות ניכרות לטובה.

◆ **דור צעיר.** קבוצה של חברי דו"צ נטלה יוזמה ומכשירה את הפאב לשמש כמועדון ומקום מפגש לצעירים. ועד האגודה נרתם והקציב תקציב מיוחד לקידום היוזמה.

◆ **רווחה.** נורית מקיימת עבור כולנו את הקשר עם מבודדי הקורונה. בשבועיים האחרונים התקיימו שני מחזורים של טיול ותיקים. הדיווחים מהשטח כללו הרבה "וואו".

לסיום, ברכות חמות **לאורית צדיקביץ** – עורכת הנדבך המסורה והמוכשרת, שחוגגת מחר יום הולדת 50! אורית, לא אנסה להתחרות בכישרון כתיבת הברכות שלך ואסתפק במזל טוב גדול בשם כולנו!! שנזכה להינות מהמרץ והכישרים שלך עוד שנים רבות!

נעם שטהל

משולחנו של מנהל הקהילה

- ◆ האביב בפתח ואיתו רוחות התחדשות ושינוי. ברמה המקומית, החלטנו על שינוי מבנה ארגוני, שצפוי להשפיע על האופן בו מנוהלת אגודת המתיישבים. ברמה הארצית, מיבצע חיסוני הקורונה המתקדם מאפשר פתיחה הדרגתית, של פעילויות ושירותים. ואף מלה על הבחירות הקרבות...
- ◆ לפניכם עידכונים מהפעילויות השונות, שבאחריות האגודה.
- ◆ **ועד האגודה** ממשיך בעבודתו הסדירה. בישיבתנו הקרובה נעמיק בסיכום התקציב של השנה החולפת 2020, לקראת הצגתו לאסיפה.
- ◆ **תרבות.** חג המשק צויין במסע מטרה מקומי, שהופק ברוב כישרון. אירועי פורים צומצמו למתכונת האפשרית, תחת מגבלות הקורונה. הערכה גדולה **לאורית צדיקביץ**, לצוות התרבות ולצוות החינוך, על שהצלחת לשמר את מסורת המגילה!!
- ◆ ככל שמזג האוויר יאפשר, נקיים פורימון, בהפקת הצופים והחינוך החברתי.
- ◆ **חינוך גיל רך.** המערכת חזרה לעבודה מלאה. שנת 2020 הסתיימה בגרעון תקציבי ניכר, שנובע מאילוצי הקורונה. ועד האגודה נותן את דעתו לחיפוש פיתרונות, שלא כוללים העלאת מסים ולאו שינוי בתשלומי ההורים. ההרשמה לשנת הלימודים תשפ"ב לקראת סיום.

אנו מקשות לְהודות לַמתנדבות שצנרו והציפו את המצב המרפאה בזמן הסגר האחרון: איילת אפשטיין, אורית כראון, נירה שפק וצדי עי. תודה רבה על המסירות והיחס הנציט.

מאתנן-13ות המרפאה

משק וכלכלה/ רז דיאור

כאן המקום להודות לכל מנהלינו ועובדינו, שעשו את המירב והמיטב בכדי שנצליח להתמודד עם המשבר, לצד המשך יצירת עודפים ומזומנים, לרווחת הקיבוץ וחבריו.

לשמחתנו ניכרת היכולת לחלק רווחים גם בגין השנה, אך החלטה בנדון תובא, כמקובל, לאישור ההנהלות והאסיפה, לאחר ביקורת רואי החשבון ואישור הדוחות הכספיים שלנו.

רפת ישראל תאגיד יצרנים:

בנדבך הקודם דיווחנו בשמחה, על הסכם החלב שנחתם בין הרפתנים לבין משרד האוצר והחקלאות.

עם זאת, נבחנת היום האפשרות בדבר הקמת תאגיד של רפתנים, אשר יפעל וייאבק על שימור המצב הקיים, של מנגנון "מחיר המטרה" במתכונתו, בלימת הרחבת הייבוא וחיזוק מנגנוני הוויסות.

כל זאת, בכדי להוות כוח למצב בו התכנון בענף החלב יסתיים חלילה.

בהיעדר תכנון ממלכתי – התארגנות יצרנים תוכל לתכנן את ייצור החלב של חבריה, לשווקו במרוכז, ובכך להעניק לענף יציבות באספקה ולמתן את התנודתיות במחירים.

הקמת התארגנות יצרנים פעילה, שתאחד מאות רפתות חלב, ותהווה כוח מסחרי כנגד מיעוט מחלבות ורשתות שווק.

תכנית מגירה אפקטיבית - בניית התארגנות מבעוד מועד, כך שביום ה- "ש" - הרפתנים יהיו חברים בהתארגנות פעילה בעלת יכולות מובנות.

יכולתה של התארגנות היצרנים לפעול באופן אפקטיבי ולהשפיע על יציבות האספקה והמחירים במשק החלב, תהיה פונקציה ישירה של כמות היצרנים בהתארגנות וקיבולת הייצור שלהם.

התאגיד יביא לניצול יתרון לגודל, במתן שירותי יעוץ, אספקת מוצרים ושירותים תומכים לרפתות. הנהלה עסקית, בישיבתה מיום 21.2.21, שמעה את **עודד זבולון**, מנכ"ל משקי הנגב, ואת **אביתר דותן**, מיוזמי המהלך, ואישרה את הצטרפותנו לתאגיד "רפת ישראל" בהתאם לעקרונות שהוצגו.

התקדמות הבנייה בהרחבה (28 יחידות דיור):

פיתוח כללי:

א. לשמחתנו, לאחר עיכובים ממושכים, המרכזייה, של תאורת הרחוב, נבדקה על-ידי חברת חשמל וחברה ב 2.3.21. תודה מיוחדת לחברה "מנהלת בונה" על המאמצים מול חברת חשמל, וסליחה מול דיירינו/חברינו החדשים, שנאלצו להתגורר בשכונה כמה חודשים, ללא תאורת רחוב.

ב. המרכז, לעבודות גינון בשכונה ובשצ"פ, הוגש לאישור המועצה. בשלב זה אנו לוחצים וממתינים לאישור משרד השיכון, לרבות לעניין הגדלת הסבסוד.

ג. השלמת עבודות הריצופים - אנו צופים לקבל את הסבסוד ממשרד השיכון בהקדם, כך שגמר העבודות יהיה תוך כארבעה חודשים.

בניית הבתים:

נכון להיום, העבודות מתקדמות בקצב טוב. לעשרים יחידות כבר התקבלו טופסי 4, המאפשרים אכלוס הבתים. שבעה בתים נמצאים בשלבי בנייה שונים. אנו מקווים שעד הקיץ הקרוב תושלם הבנייה בכלל הבתים.

סיכום עסקים 2020:

במהלך השבוע שעבר התקיימה ישיבה, של הנהלה העסקית, בה הוצגו הדוחות הכספיים (התמחיריים) לפעילות העסקית של הקיבוץ בשנה החולפת. שנה מאתגרת ביותר, בה נדרשנו לתשומות ניהול מיוחדות, בהתמודדות עם משבר הקורונה שפגע כידוע בעיקר בסינקופה.

לשמחתנו, הפעילות העסקית שלנו, ברוב התאגידים והענפים שלנו, הייתה טובה, ואף טובה יותר לעומת התקציב וביצועי אשתקד. כפרית בלטה לטובה, ברוב עוצמתה, ותרמה מאד ליציבות ולריווחיות של חקלאות עסקים וניהול כפר עזה, תאגיד העסקים שלנו.

סולארי:

מיתקן קרקעי – כפי הנראה, התגברנו על שלל התנאים והמגבלות, שהתעוררו במסגרת הוצאת ההיתר. אנו מקווים שבמהלך השבוע הקרוב, נשלם את אגרות הבנייה ולאחר מכן נקבל את היתר הבנייה המיוחל, ונתחיל בעבודות עצמן. **עופר וינר** יהיה איש הקשר שלנו מול הקבלנים, לתאום מכלול הנושאים בהם יידרש סיוע/תיאום מול הקיבוץ והגד"ש. בהצלחה!

על גגות הלולים – כמתוכנן, בשבוע שחלף המערכות הסולאריות שעל הלולים חוברו לרשת החשמל, זאת כמובן לאחר בדיקה של בודק מטעם חברת חשמל. כאן המקום להודות לחברה היזמית ולקבלן המבצע, על ניהול הפרוייקט וביצועו המיטבי, תוך תיאום וקשר רציף עם הקיבוץ והלולנים. הערכה מיוחדת ל**בועז הדר**, מנהל הפרוייקט המורכב הזה, וכמובן ל**ארח חג'בי** וצוות החשמלייה, שביצעו את כל עבודות החשמל, כקבלני החשמל, וקצרו מחמאות רבות על איכות העבודה ותוצריה.

תחנת הדלק (כפר עזה אלון אחזקות בע"מ):

בימים אלו התחלנו בעבודות פיתוח ובנייה להתאמת המתחם להיתר הבנייה שהתקבל בתנאים.

אנו מקווים לסיים את העבודות בל"ז קצר, זאת בכדי לעמוד בתנאי הזמן שהתקבלו במסגרת ההיתר בתנאים. אנו מקווים שלא תהיינה הפרעות ממשיות לפעילות השוטפת של התחנה. אנו מתנצלים מראש, כי יתכן שהעבודות יקשו קצת על הבאים לתדלק ולקנות באלונית ובמסעדה.

@@@@@@@@

בשבוע שעבר חגגנו את חג הפורים,

במגילת אסתר קראנו "וישם את מרדכי על בית המן".

בסוף, לפעמים הכל מתהפך לטובה, ומתברר שמצבים שנראים אבודים, יכולים להיות גם הזדמנויות של חיינו.

אחרי שנה שכזו, נקווה שהדברים יסתדרו ויתפתחו לטובה, כך שנזכה לשלל הזדמנויות חדשות, טובות ומפתיעות.

שבוע טוב

רז דיאור

תודה לאייל עטר
וצוות קניונית הכפר
עשה לנו שנה פוריות...

חינוך חברתי

ההתגייסות של החברה לעבודה, היא תענוג!
לצערנו, הגשם שירד ריכך את הכפיתות ואת
אחיזת הבזנטים בקרקע, מה שהפך את המיתקן
ללא בטיחותי. אי לכך (ובצער :-) החלטנו לדחות
את אירוע הפוריום. אל חשש- שבט שקד לא
מוותר, וכבר מתכננים ימי עבודה חדשים! נעדכן
במועד חדש בהקדם.

כבכל שנה, גם בשנה המטורללת הזאת, אנחנו
ממשיכים ללמוד ולהתמקצע, בפורומים מועצתיים,
עם מלווה המערכת ועוד. צוותי א-ו השתתפו
השבוע בכנס מדריכים ארצי, של התנועה
הקיבוצית, שהותאם לתקופה, ובמקום מפגש ארצי
רחב, התקיים ביישובים. עסקנו בקוד החינוך
הבלתי פורמלי, וצפינו בהרצאה של מרכז
"מצמיחים". היה מרתק, ונמשיך ללמוד ולהטמיע
את התכנים בעבודתנו.

מנצלת, כהרגלי, את הבמה להודות לצוותים
הנפלאים שלי, שעושים מעל ומעבר בתקופה
המאתגרת הזאת: **אורן רגב, בן רחמימוב, דורון
כהן, דורון שטיינבר, יפעת ז'ז'ק-דרומי, ליאור
לוי, לירון מור, מיכל שניצר, בנות גרעין חריש -
ענבל וקנין ונועם סופר, וגאיה בינג שהצטרפה
אלינו החודש - תודתי והערכתי לכל אחד ואחת
מכם!!**

ממשיכים להתגעגע לאנה, שנמצאת עדיין בחל"ת.
מקוה שהשיגרה תימשך, שהסגרים מאחורינו,
ושנוכל לעשות את מה שאנחנו אוהבים ויודעים,
פנים אל פנים, עם ועבור הילדים.

בריאות לכל,

מישל

אז... שוב חזרנו מחל"ת, ושוב זה מרגיש כמו
האחד בספטמבר...
אט-אט ובהתאם ל"מתווה היציאה", השכבות
השונות חוזרות ללמידה פרונטאלית בביה"ס.
לשמחתי, אצלנו כל הפעילות מתקיימת, פנים אל
פנים, כבר מאמצע פברואר, בכל הגילאים.
הצוותים הנפלאים שלי עוסקים (שוב...) בבניה
מחודשת של הקבוצות, באיקלום הילדים חזרה
לבתיים, ובמקביל, בפעילות שוטפת שמחה ומגוונת.
אנחנו מנצלים כמה שיותר את ה'חוץ' למדורות,
למשחק ולטיולים (ותודה לשחר אביאני הרבש"צ
הגיבור שמלווה, דואג, ונוסך בנו שקט). כמו כן, אנו
צובעים את הבתיים ביצירות חגיגיות ובהמון עניין.
לצד החזרה לפעילות השוטפת, הגענו לשיא של
הוולניקים שלנו- ה!! מגילה של קבוצת שסק
"ממלכה במסיכה" בהובלתה של אורית צדיקביץ
הנהדרת, שלמרות הסגר, הבידודים, המסיכות
והריחוק, הצליחה לעבוד עם הקבוצה, והם מצידם
למדו טקסטים, עשו חזרות, והגיעו מוכנים לרגע
המיחול.

ההורים התותחים אירגנו תלבושות, תפאורה
ואביזרים, והכל ברוח טובה ובהמון שמחה וכישרון!
אין ספק ששיתוף פעולה כזה מביא, אפילו
כשהתנאים בשטח "נגדנו", לתוצאה נפלאה.
אז נכון, חדר האוכל לא היה עמוס להתפקע,
ובקהל ישבו רק המשפחות הגרעיניות של
השחקנים, בשורות נפרדות ועם מסיכות, אך
השסקים "חרכו" את הבמה, ואנחנו? התמוגגנו!
אם מישהו מכם פספס את ההקרנה הקהילתית,
בערוץ 900, מציעה להשלים חוסרים... נשלח לינק!

גם פעולות הצופים חזרו להיות פרונטאליות -
כיף גדול לראות את המדריכים הצעירים
מובילים ומשלהבים את החניכים, פנים אל
פנים.

לצד הפעילות השוטפת, השכב"גיסטים
והקורסיסטים עבדו במרץ (החודש והאנרגיה)
בהובלתו של רכז השבט שלנו, בן, לקיום
הפוריום.

מפ"ל

מקוות שנוכל להמשיך לפעול בלי סגרים
והפרעות, ברצף חינוכי טוב ונעים.

צוות המפ"ל-

אורן רגב, דורון כהן ומיכל שניצר

במהלך הסגר השלישי, שמרנו על קשר עם
הילדים באמצעות זום חווייתי קבוצתי, מדי שבוע,
בו שוחחנו, שיחקנו, ואפילו אפינו יחד קינוח טעים,
כל אחת. ד. בביתה.ו. בנוסף, הזמנו את הילדים
לביקור קצר במפל, לקבלת ערכת "ראש-דשא"
לכבוד טו' בשבט, והפתענו אותם לכבוד יום
המשפחה עם עוגיות טעימות של שם המשפחה,
וקלפי משחק "רביעיות" משפחתי.

והכי חשוב- נגמר הסגר, ושמחנו לחזור ולהיפגש,
סופסוף, פנים אל פנים!

אנחנו ממשיכות בתהליך ההתאקלמות של
הילדים לבית, אלינו ולקבוצה, באמצעות פעילות
חברתית מגבשת, יודעות כמה המעברים בין
המצבים מאתגרים.

לכבוד פורים, הפכנו את המפל לארמון המלך
והמלכה, וקישטנו את הבית ביצירות צבעוניות.
בחג עצמו, התחפשנו ויצאנו לעדלאידע שמחה,
ברחבי הקיבוץ, כמיטב המסורת שלנו.
כחלק מתפיסה חינוכית, לעידוד יוזמה והובלה,
ילדי קבוצת ליצי', הבוגרים שלנו, תכננו, קישטו
והפעילו תחנות משחק עבור ילדי א-ב. נהנינו
לראות אותם פועלים בבגרות ובנועם.

אנחנו ממשיכים לנצל את מזג האויר ולהיות כמה
שיותר בחוץ, במתחם החינוך וברחבי הקיבוץ.
החודש התחלנו לעסוק בנושא השעונים - לומדים
על שעון אנלוגי, חול ושמס, במשחק ויצירה.
במקביל, מתארגנות לחופשת הפסח, שבשנה
שעברה נלקחה מאיתנו בגלל הסגר הראשון...

כבר יש אפודה של בתיה...

מועדונית (כיתה ד')

כרגע במועדונית יש רק את קבוצת תמר, כיתה ד'.
חזרנו מהסגר, לגיבוש מחודש של הקבוצה, לתמיכה
וחיזוק של הילדים בתקופה מוזרה שכזו... המשכנו
לפעילות ליום המשפחה, בה ערכנו חידון 'מן הילדות'.
היה כיף לראות כמה הילדים דומים להורים שלהם,
כשהם היו ילדים...

נהנינו מימים של שמש, במשחקי חוץ וספורט, וגם
מכמה ימים שהזכירו לנו שיש קצת חורף, עם פעילות
ביתית חמימה.

ככלל, הימים שלנו מורכבים מזמן בחירה בין פינות
הבית, מפעילות מובנית שמותאמת לנושא החודשי,
ומפעילות חוץ, בה אנחנו מנצלים את המרחבים
העומדים לרשותנו, כאן בקיבוץ.

לקראת פורים, הקמנו במועדונית חדר במה/כישרונות/
קריוקי. הילדים התחפשו, שרו, העלו הצגות, היה כיף
לגלות כשרונות נחבאים...

גאים ברקדנים. ות שלנו, שהוסיפו צבע וחן, בהצגת
המגילה של קבוצת שסק הנהדרת.

במהלך חופשת פורים יצאנו לשמח את הענפים וגני
הילדים בתהלוכה קבוצתית עם מוסיקה, תחפשות והמון
מצב רוח. כמובן שלא ויתרנו על סדנאות יצירה לפורים,
פעילויות מיוחדות לחג, משתה גדול, תחת ההנחיות
כמובן והרבה הרבה כיף.
לפינו עוד המון עשייה, נקווה שלא תופרע שוב בסגרים,
בידודים ומה שביניהם.

צוות מועדונית ד'

דורון שטיינברג ויפעת ז'ל'ק (דרומי)

מועדוניהו (כיתות ה' + ו')

לקראת סוף הקיץ, גם אצלנו הקורונה הביאה (לעוד) שינויים, הנחיות שמשתנות והרבה דינמיות.

נאלצנו להתפצל לשני בתים.

ילדי כיתה ד, קבוצת תמר, נמצאת במבנה המועדונית ואנחנו, כיתות ה- ו, פקאן ושסק, עברנו למבנה הצופים (המתפרה לשעבר).

עם המעבר שלנו ארגנו, סידרנו ושיפצנו את המבנה ויצרנו לנו פינה נחמדה וחמימה ולאט לאט המקום הופך לבית עבורנו.

את החודשים האחרונים אנחנו מנצלים. ות להרבה פעילות בחוץ, מפעילים. ות את הגוף ונהנים. ות ממזג האוויר האביבי.

את חג הפורים חגגנו ביומיים צבעוניים וכייפים- ביום הראשון התחפשנו כולנו עם תחפושות מעולם הספורט ויצאנו למשחק "חפש את המסיכה" ברחבי הקיבוץ.

ביום השני של החופשה חגגנו במסיבת "נהפוכו" שבה הבנים התחפשו לבנות והבנות לבנים.

כל יום הפעילות היה סביב נושא ההיפך. למשל, תחרות בזוגות, כשהרץ עם נעליים על כפות הידיים, מי יעמוד על רגל אחת הכי הרבה זמן, ביטויים עם המילה ההיפך ועוד לאחר מכן חגגנו במשתה בארמון המלך והמלכה עדלאידע

וכמובן, שיא החג-הצגת המגילה, בניצוחה של האחת והיחידה - אורית צדיקביץ.

השסקים האהובים והאהובות שלנו עמדו באתגר, שזימנה לנו הקורונה, והשנה, שלא כמו בשנים קודמות, לא התקיים הפנינג פורים המסורתי.

להצגה עצמה הוזמנו רק המשפחות והצגת המגילה צולמה ושודרה. מקווים. ות שלא פיספסתם. כי אין ספק שזו הייתה הופעה והפקה מדהימה!!!

ולקראת סיום - לפני כחודשיים נפרדנו משני ארג'נטרו, שסיימה לעבוד בחינוך החברתי, אחרי 4 שנים מדהימות תודה ענקית על שותפות אמיתית.

שולחים. ות לה מכאן הרבה הצלחה והמון געגועים.

ולקראת סיום סיומת-גאיה בינג שבה אלינו למועדוניהו - בהצלחה לגאיה המקסימה, שמחים. ות שחזרת אלינו.

חטיבון

משלה. החניכים הגיעו מחופשים, ערכנו הגרלה של גמד ענק וכל אחד העניק לשני משלוח מנות מפנק ומתוק במיוחד. כולנו שרנו, רקדנו וכמובן אכלנו המון חטיפים 'עד לא ידע'. חתמנו את חג פורים עם סדנת שוקולד עתירת סוכרים, והקרנת ענק של מופעי סטנד-אפ נבחרים, כדי לסיים כראוי את החג השמח והמבדח הזה.

בין לבין אנחנו נהנים כולנו, מסביב למדורות בבוסתן החדש, עם תה ומרשמלו צלוי, משחקי כדור, משחק 'הדגל' המסורתי, ופעולות מקוריות וכיפיות לגיבוש הקבוצות.

אנחנו נרגשות שפסח תיכף כבר מגיע. צפוי לחטיבון לו"ז עשיר בתכנים מעניינים ובפעולות כיפיות.

מאחלות לכולנו המשך עבודה שיגרתית מהנה ומוצלחת!:

מאיתנו,

המדריכות ליאור לוי וענבל

חזרנו לפעילות החטיבון באמצע פברואר, עם תקווה גדולה שכך יישאר עד סוף השנה (מחזיקות אצבעות).

השנה, זכינו בחטיבון לכמות גדולה מאוד של חניכים, איזה כיף לנו!!

בתקופה האחרונה, עם ההגבלות השונות, נאלצנו לחלק את החניכים ל-2 קפסולות.

זה לא עצר בעדנו, והמשכנו להתנהל כרגיל, אך ב-2 קפסולות נפרדות, כדי שכל חניך יוכל להגיע כל יום לחטיבון האהוב שלו.

אז מה עשינו בזמן האחרון?!

הסגר השלישי מאחורינו והחטיבון עם מבט קדימה, עם לו"ז גדוש בתכנים מעניינים ומהנים. קבוצת במבוק הספיקה לעבור טקס השבעה מרתק ומרגש, במעוז מול עזה, לכבוד פתיחת שנת הבר מצווה שלהם. הם נשבעו וחתמו על המגילה המסורתית, לאור לפידים בוערים, ובנוכחות הוריהם הנרגשים. אנחנו ממשיכים להתניע את השנה המשמעותית הזו של הבמבוקים ולא ניתן לקורונה או לסגרים למנוע מהם משימות כיפיות ומגבשות. הפורימון, כמו כל שנה, כחלק מהמסורת הקיבוצית תהיה משימה נוספת, בה הם יפעילו תחנות כיפיות ומאתגרות לילדי הקיבוץ. כמו כן, יש לנו כבר בכוונת משימה נוספת, שמטרתה העלאת תחושת השייכות והגיבוש הקבוצתי.

גם קבוצת משמש עובדת קשה בימים אלו לכבוד הפורימון. הם עובדים מסביב לשעון על המבנה

השנתי של שבט הצופים, בהצלחה!

קבוצת תלתן "ניצלה" את ימי הסגר ובנתה

(בהובלת לבנת קוץ ובשיתוף פעולה של כל

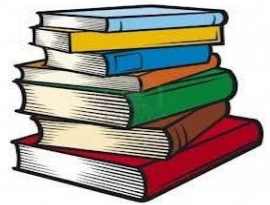
ההורים) ספסל גדול וצבעוני בבוסתן הישן, כחלק ממשימת בר מצווה, למען הקהילה.

בין הסגרים וההגבלות השונות, הצלחנו לחגוג, יחד עם החניכים, ולציין את חנוכה עם סופגניות שומניות וטעימות במיוחד, הדלקת נרות, והמון צבע וחום.

החטיבון התקשט בלבבות אדומים, לרגל מסיבת הוולנטיימ-דיי השנתית שלו, ובחג פורים הייתה

חגיגה אמיתית! לכל קפסולה הייתה מסיבת פורים

מכלול פולי עמיקם

חדשות מהמכלול

זמן קורונה, הכל השתנה במכלול, ולצד, זמן המציאות כבר תקופה ארוכה. לא עוד קולות ילדים משחקים ברקע, הכניסה למכלול נעשית בחטף, לא עוד יושבים ונהנים, אלא רק מחליפים ספר ויוצאים, או ששקית הספרים שהוזמנו ממתינה על המרפסת בחוץ. גם חוג הסריגה לקח פסק זמן, למרות שגם בימי הסגר המשכנו לסרוג, סרגנו תמוננים והם נשלחו לפגיה.

לבית הקפה דווקא כן היה שימוש בתקופת הסגר. החברה הצעירים למדו במרץ לפסיכומטרי וריגשו אותי מאוד לראות אותם מגיעים מידי יום ללמוד ולדעת שהמכלול מספק להם מענה ללמידה משותפת.

למרות שאנו נמצאים במעין תקופת קיפאון, כן חלו שינויים במכלול. אחד מהם הוא שינוי בניהול ספריות המועצה, מה שאומר שעכשיו יש לנו

מנהלת חדשה. בנוסף, קיבלנו מלגה לספרים בסך 3,000 שקלים מהקרן הקיימת, כמו גם תקציב נוסף ממשד החינוך והתרבות לקניית ספרים חדשים, שכבר הוזמנו, ואני מקווה שיגיעו אלינו בקרוב.

בימים אלו המכלול פועל במתכונת הסגולה. אני ממשיכה להחליף ספרים, אפשר להגיע להסתובב בין המדפים, אך ישנה הגבלה על מספר האנשים שיכולים לשהות במרחב.

אני מצפה לשגרה שתחזור, שילדים והורים יבלו במכלול, שחדר המשחקים יצא שוב מהאפסון ויחזור לתפקיד, ושבת הקפה יחזור לארח קבוצות.

מקווה מאד שבקרוב אוכל לפתוח במתכונת לה כולנו רגילים.
פולי עמיקם

י"ט בשבט תשפ"א
4 בפברואר 2021

! תפסו

הקרן על-שם יצחק לייב ורחל גולדברג

לכבוד ספריית קיבוץ כפר עזה
שלום רב,

הנדון: הודעה על זכיית סיוע ברכישת ספרים לשנת 2020 סכום הסיוע המאושר: 3,000 ₪

אנו שמחים לבשר לכם שספרייתכם זכתה במענק מקרן גולדברג לרכישת ספרים בסכום הנ"ל. הנכם מתבקשים לשלוח רשימת הספרים ישירות אל "מרכז הספר והספריות" שתפיץ את הספרים. אשת הקשר היא גבי טלי מור וכתובת המייל שלה: tali@icl.org.il : 03-6180151 שלוחה 201/205, ואם אין מענה – 0 למנהלת משרד או מרכזיה. נא לשלוח את רשימת הספרים שהנכם מבקשים לקבל ישירות לגבי טלי מור והקריטריונים הם: **ספרות עברית יפה, כולל ספרי עיון ואנציקלופדיות. ספרים הכתובים בעברית ואינם מתורגמים. כמות העותקים מכל ספר לא תעלה על שני ספרים בלבד.**

אנו מודים לכם על שיתוף הפעולה.

העתקים:
גבי טלי מור, מרכז הדרכה
גבי דורית יפת, קק"ל

טיול נולד

הטיול, לקבוצת הגיל השלישי, נולד בראשי עוד בטרם החל הסגר השלישי, וזאת לאחר כמעט שנה של קורונה, מלווה בסגרים ועם לא מעט מגבלות.

בעוד ראשי עובד שעות נוספות להכנת הטיול שיוולד, נפלנו שוב לסגר השלישי במספר וכל המחשבות בראשי החלו להתרוצץ מחדש, כיצד, כמה, ומתי ואופן הביצוע.

בראש ובראשונה הבנתי שאין דבר מתאים יותר מלהוציא לפועל טיול, מייד בסיום הסגר (השלישי), כאירוע שישחרר את התסכול שכולנו חווים.

האם טיול של יום, יומיים, שלושה? לאחר מחשבה נוספת הבנתי שטיול של שלושה ימים ייתן חוויה מושלמת יותר ועם הרגשת השתחררות. אבל, עדיין נהייה תחת מגבלות אחרות ושוב מחשבות מתרוצצות, איפה ואיך אוכלים, היכן ישנים, האם הצימרים פועלים? ובכל הרכבת הפאזל, מופיע לו פתאום אדון מזג אוויר שמאיים לשבש את הכל ומתברר שלא מדובר בסתם מזג אוויר סגרירי, אלא, במזג אוויר של כמה ימים סוערים שמחייב מייד שינוי היערכות, ולמזלנו ושמחתנו הצלחנו להזיז את הטיול בשבוע בלבד, כשהמחזור הראשון יצא לדרך בליווי מתנה גדולה של ימי שמש, שמיים בהירים, נוף יפה וירוק ששולט בכל, שתרמו לאווירת הטיול ואיתם ליווי מעולה של **תרצה** המדריכה מקיבוץ חולתה.

כל שלושת הימים של המחזור הראשון היו נפלאים, תרמו לאווירה ולחוויה, **גיא אלמוג** בסיפוריו המיוחדים, **גילה מזרחי** שהייתה אחראית על ארוחת הצהריים בשטח ליום הראשון, **יוסי מזרחי** בהסבריו המלומדים בכל הקשור לבוטניקה האזורית, **יורם בראון** שליווה אותנו בנגינתו בחצוצרה, שהוסיפה נפח מיוחד ותודה רבה לשני החברים הטובים **אשר קוטלר** ו**יורמי דרומי** שהפציצו אותנו בהומור ובמלא צחוקים.

גם הטיול השני, היה לא פחות מוצלח למרות השרירים שעשה מזג האויר. **ורדה גולדשטיין** ניצחה על האוכל, **פיצו** היה הגזבר ו**רלף לוינסון** היה איש הלוגיסטיקה.

לסיכום, היתה אווירה טובה, מצב רוח מרומם, תכנים מהנים ומעניינים וטיול מוצלח.

אני מודה לכולם,

ומחכה כבר לטיול הבא...

שלכם- נורית

תודה לנורית חמיידס / ציפי מור

בשבועיים האחרונים, יצאנו, שתי קבוצות וותיקים, בניצוחה של נורית חמיידס, לטיול מקסים, של 3 ימים, בצפון הירוק והפורח. אני השתתפתי בטיול השני, ובסיומו כתבתי לנורית ברכה בשם הקבוצה. לעלון – עשיתי התאמה, כך שהברכה והתודה יהיו בשם משתתפי שני הטיולים:

לנורית, האחת והיחידה,
אנחנו רוצים להגיד לך תודה.
תודה על הרציון, היוזמה, התכנון והביצוע, על טיול,
מאורגן, מאוון ומסקצ - ממש חו"ל.
את עשית את כל הצבודה,
ולנו נשאר רק להיזכר איך אורגזט מלוודת...
טמ מלז האוויר האיר לנו פנימ, על ימיט נצימיט,
כנראה בלכות האנריות שפחת ליוספ במרומיט.
לכינו לטיול במקומות מדהימיט בטבצ.
וכפסנו אנשיט מיוחדים, בתחומיט שונים, שהוסיפו לנו צניין וידצ.
טיולנו ברמה ומגליף הצליון,
החברותא והנופוט עלו על כל דמיון.
תודה לך מכולנו, מקרב לבי,
ואנחנו מקווים שהטיול הבא כבר מתקרב.
שהקורונה תהפוק לזיכרון רחוק,
ואנחנו נשמור על הבריאות, על התו הירוק, ומציקר על השמחה והצלחוק.
באהבה ובהערכה רבה, על הדאעה והפינוקיט,
מאיתנו, שתי קבוצות המטייליט הוותיקיט.
נולא ניאכר לזיכוח אינו קבוצה הייתה יותר טובה,
אנחנו כולנו בעד שלום ואחווה....)

צמיחה דמוגרפית איילת אפשטיין

שיהיה לנו בהצמחה!

לציבור שלום,

פרוייקט הבנייה הרביעי

בימים אלה, מסתיימת ההרשמה הראשונית לפרוייקט. ודאי תשמחו לדעת כי יש ביקוש רב, ורובו מבוסס על בני ובנות הישוב. עם סיום ההרשמה, נבצע מדרוג של הנרשמים, כדי לקבוע את סדר הכניסה לפרוייקט, בהתאם לקצב הקליטה, עליו החלטנו באסיפת הישוב. אעדכן על כך בקרוב.

צוות קבלה - סדנה מעשית לשיפור מיומנויות

בשבוע שעבר נפגשנו, חברי הצוות, עם חגי בראודה, אשר הנחה אותנו בסדנה מעשית לשיפור מיומנויות הריאיון. בחלקו הראשון של הערב, שמענו על הטיות בתפיסה ועל שפת גוף, כללים של מה מומלץ ומה אסור, בעת הריאיון, ושאלות עומק שכדאי להשתמש בהן כדי לקבל מידע מיטבי. כל זאת בליווי דוגמאות אמיתיות מהשטח. לאחר שקיבלנו את הכלים הבסיסיים, התנסונו בסימולציה של מקרה-בוחן, בו שימשנו אנחנו כמראיינים ומתראיינים.

ההתנסות הייתה מרתקת, ולא פחות ממנה - הלקחים שהעלינו מתוך ניתוח האופן שבו נהגנו, כל אחד בתפקידו, בסימולציה.

קיבלנו המון, ויצאנו בתחושה ששיפרנו משמעותית את הכלים שבידינו לביצוע הראיונות בתהליך הקבלה. תודה רבה לחגי בראודה על המקצועיות הרבה!

מינהלת צמיחה דמוגרפית - החלפת נציגי ציבור

עם סיום הקדנציה, של מינהלת צמ"ד הנוכחית, פורסם קול קורא לחברי קיבוץ ואגודה להגיש את מועמדותם. חברים וחברות נענו לקריאה ושמותיהם יפורסמו לציבור, לקראת הבחירה באסיפה במועד קרוב.

שיהיה לנו בהצמחה!

איילת אפשטיין

תודה גדולה לאלמוט וינר "אהבת הארץ" -
איש מקצוע מקסימלית עם חיוך גדול וחיוך אמיתי לאדמה.
תודה על יצירת אמת חלום באהבה תוק מחשבה צחוק
ודקדוק בפרטים.

נצמח לנו חברתך צד מאוזן.
איתה כוץ לפאס אנשים כאוק - זכינו!

משפחת הירשפלד - פלומניק

חדשים בכפר חזי בוצר

ריאיון עם משפחת גונן תדהר:

יש עניין חדש! רוצים לשמוע?

ערב קריר אחד (כאילו שיש כיום ערב לא קריר), הלכנו יפעת ואני לשוחח עם משפחת תדהר גונן, שממש רק התקבלה לחברות, שממש רק הגיעה לקיבוץ, שממש רק סיימה לבנות את ביתה החדש, שממש רק נכנסה אליו... כמה 'ממש רק'... אז תתחדשו על כולם, אביטל ואוריאל, אופק והון!!!

הם גרים בשכונה החדשה, שאו-טו-טו מסתיימת בנייתה. בחלק אחד של השכונה בבתיים כבר דולקים אורות, בחלק אחר עוד עמלים הפועלים להשלים עבודות. תחושה של 'שכונה בדרך פה נבנית'. אבל העירוב הזה נראה מרגש מאד, של צמיחה בהתהוותה. גם הבית הפרטי עודנו מתהווה – "פה יעמדו ארונות... כאן יהיה קמין... שם...". אי אפשר שלא להישאב לשמחה שאופפת את בני הבית מבניית הבית.

ותיכף אחרי אנחנו גולשים לכך שבכלל כבר היו בשלבי תכנון אחרונים, של טיול משפחתי לדרום אפריקה, והקורונה הפתיעה אותם והשאירה אותם בינתיים בבית. אבל הם בדרך לשם.

וכך, מרפרפים על הרבה נושאים, כדי להספיק ולשמוע עוד ועוד, אבל דילגנו על כמה פרטים חשובים בדרך. חשובים מאד:

אביטל מספרת שהיא בכלל בת משק ממפלסים. 'בת משק ממפלסים', אני חושב לעצמי, 'כבר היו תקדימים'. אבל אביטל מספרת על שלושה זוגות שהגיעו יחד. 'העלילה מסתבכת', אני אומר לעצמי. "רגע", אני אומר, "תעשו לי סדר".

מסתבר, ששלושה זוגות חברים ממפלסים חברו יחד ורצו להשתקע אצלנו ולבנות את ביתם בשכנות

במפלסים (על הזוגות האחרים נשוב לספר בהמשך), התקבלו לחברות, אך הבנייה במפלסים התמהמה. לא היתה להם סבלנות להמתין ולכן החליטו לבדוק 'מה נעשה אצל השכנים'. ראו כי טוב והגיעו הנה – שלושת הזוגות – ובנו פה את ביתם.

אוריאל נולד וגדל בשכונת אחוזה בחיפה, למד אדריכלות בתיכון ויצא בחיפה ומשם עבר לגור בקיבוץ עין המפרץ, להיות מדריך נוער ב'שומר הצעיר', ולימד בביה"ס את תולדות הציונות, פגש את רעייתו הקודמת ועברו לחיפה. לאחר כמה שנים פגש את **אביטל**, שהיתה באותה תקופה קונדיטורית והוא בכלל... שף. נפגשו על רקע מקצועי, כשאוריאל היה השף של Food art באיזור המרכז. מאוחר יותר פתחו עסק בזכרון יעקב (אתם מצליחים לעקוב אחרי כל המדודים שלהם, לאורך ולרוחב הארץ? אני כבר מסוחרר...).

סיכום קצרצר עד עכשיו –

שניהם באים מעולם הבישול, רק גובה הלהבות שונה, אוריאל עדיין שם. אביטל כבר במקום אחר. אבל איזו הגדרה נהדרת היתה לה, כשהשוותה בין עולם הקונדיטוריה לזה של הקוסמטיקה: "שניהם דורשים

אז משפחת גונן – תדהר: אביטל, אוריאל, אופק ורון – שתהיה לכולכם נחיתה רכה וקליטה מהירה ונעימה. היה כיף להכיר ונעים מאד לשוחח. שנמשיך להיפגש בבתים, על המדרכות ובאירועים.

חזי בוצר

אופק ורון גונן-תדהר

עבודת ידיים עדינה, רגישה ומדויקת". היא עובדת עם לקוחות מהאזור (בהתאם לאישורי תוי משרד הבריאות). אבל אצל שניהם מורגשים הגעגועים לעבודה העדינה, המוקפדת, היפה ועושר המנות בקייטרינג 'FOOD ART'.

את תחילת דרכה למדה מאמא שלה, שהיתה אופה אולטימטיבית במפלסים (אבא, צ'ידורו, היה חקלאי מרבית חייו) וההמשך- לימודי קונדיטוריה בתדמור.

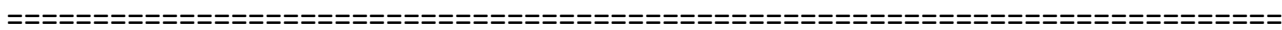
ואתה, אוריאל?

אני פשוט אוהב את עולם הקולינריה. אני טבח בכל רמ"ח אברי. שותף בקייטרינג של סעד. עובד יחד עם יוסי סוסנה. הוא המנכ"ל, אני השף, עוסק בכל הקשור לעיצוב, מכירת מזון באינטרנט והזנת מוסדות חינוך.

ומי עוד במשפחה?

לא הצלחנו לפגוש את אופק שהוא הבן הבכור. הוא התגייס לחיל התקשוב ממש כשעברו לכפר עזה ומשרת כיום בדרום.

הצעיר-רון בן 15, תלמיד ביתה ט', לומד בזום במיטה (...לא לספר למורה...). החברה נפגשים מדי פעם. התערה היטב בחטיבון וכיף לו שם מאד.

דור צעיר דקל אילון

טל התגייס ב 14/2/21

כוס קפה עם... אורית צדיקביץ

כוס קפה עם שחר אביאני

אני לא צריכה למצוא סיבה מיוחדת כדי לשתות קפה עם הרבש"צ המסור של הקיבוץ- שחר אביאני, הרי הוא גיסי היקר. אבל הפעם הייתה לי סיבה טובה. ממש מתחת לאף שלנו, כבר מספר שנים, מתנהל פרוייקט בטחוני, מהיקרים שנעשו אי פעם בארץ וייחודי בעולם. בימים אלו הפרוייקט מגיע לסיומו וזה היה זמן מתאים לצאת לסיוור מרתק. לא הכל אני יכולה לספר לכם (לא בטוח שיש לכם סיווג ביטחוני מתאים... חחח) אבל אנסה להסביר את נפלאותיו של הפרוייקט האדיר הזה.

בבוקר חורפי, של תחילת פברואר, יצאנו לשטח. שחר מלא ביטחון ואני מלאת חרדות. ככל שמתרחקים מהקיבוץ ומתקרבים לגדר המערכת, הדופק שלי עולה... לרגע אני לא בטוחה שזה היה רעיון טוב לסכן את עצמי עבור כתבה לנדבך... למי שאינו יודע או למי שמנסה להכחיש, רישמו לפניכם- כפר עזה ממוקמת במרחק 1,800 מטר מעזה בלבד, והכוונה לבתים המבונים. לגבי השדות-אנו מעבדים את השטח עד המטר האחרון שסמוך לגדר הגבול! הייתי שם וראיתי עמדות של חמאס מטרים ספורים ממני. מפחיד.

שחר מנסה להרגיע אותי ומסביר:

"קצת אחרי מבצע 'צוק איתן' החליטה צמרת מערכת הביטחון, על בנייתו של קו הגנה חדש בגבול רצועת עזה, במטרה למנוע חפירת מנהרות לשטח ישראל. זה נקרא "המכשול". או כפי שקרוי בצה"ל "מכשול הקב"א" (ראשי תיבות של **קיר בטון אינדיקטיבי**). לקח כמה שנים לתכנן את הפרוייקט והעבודות החלו באפריל 2017.

המכשול הוא בעצם מערכת ביצורים, הכוללת קיר סלארי (קיר מבטון מזוין עבה) תת-קרקעי המשולב בטכנולוגיות חדשות של זיהוי, איתור, ניטור והתרעה. זהו פרוייקט הנדסי, כולל חפירה לעומק ובניית קירות בטון עבים בשילוב מכשירי התרעה. על פני השטח, נבנת גדר בגובה 6 מטר, כולל גדר תיל. אורך המכשול הוא 60 ק"מ. חשבת ששני לא שומעת טוב... מה האורך? 60 ק"מ??? מטורףףף.

"עובדים כאן צוותים של שישה קבלנים שונים, במשך 24 שעות ביממה. בערך 1500 עובדים,

בעיקר סינים והודים. בגלל הסיווג הביטחוני, לא ניתן להעסיק פועלים פלסטינים מיהודה ושומרון. כל בוקר הם עוברים תדרוך עם הצבא לגבי מודיעין והתרעות."

שחר, אנחנו עובדים ליד הגדר, ממש מטרים ספורים מאתנו זה כבר השטח של עזה ואתה נראה מאד רגוע.

"אני רגוע כי אני מכיר את הפרוייקט ומכיר את המפקדים כאן בשטח. תביני, החמאס בנו מלא עמדות על הגדר, לעשות תצפית על כוחותינו ולא לתת לארגונים קיקיוניים לצאת לפיגוע. זה נגד האינטרס שלהם. אז נכון שצריכים להיות כל הזמן דרוכים, אבל העניינים בשליטה. כל נגיעה או התקרבות לגדר, מייד מקבלים התראה במרכז שליטה ובקרה שיחברו זה לזה ולמרכז שליטה מרכזי, שיהיה באחד מבסיסי צה"ל בדרום. חוץ מזה, אני רגוע כי יש לנו את כיתת הכוננות הכי חזקה באזור, עם 16 אריות! אבל זה כבר לכתבה אחרת..."

ההסבר המרתק של שחר מופסק כי מתקרב אלינו טנדר צבאי. סגן אלוף יוצא ולוחץ לשחר את היד (הגיס הזה מכיר כאן את כולם!). הוא בא לבדוק שאין בעיות בשטח.

לאחר המשך סיור והסבר, אני מוכרחה להגיד שאני באמת יותר רגועה. אני ממליצה, לכל מי שחושש, לדבר עם שחר ולשמע למה הוא יכול לישון בשקט. ואמן, שלא נצטרך יותר להוציא מיליארדים של דולרים, כדי לדאוג למצרך כל כך בסיסי- ביטחון.

אורית

התנצלות / עמי כהנא

חזרתי ברכבי לכפר עזה ועל המושב לידי היה מונח הנדבך הקודם, וכותרתו "כפר עזה בת 64". בשער הכניסה המתנתי משועמם, שייפתח. הסתכלתי ימינה לשלט החום, שמודיע לכל לאן פניהם, ובשוליו רשום: "נוסד בשנת 1951".

התנצלתי.

בפני אלה, שהקימו את הקיבוץ לפני 69 שנה, ועשייתם החלוצית, המתישה והשוחקת נמחקה מהזיכרון.

בספטמבר 1951 (חודשיים לאחר הקמת היאחזות הנחל שתיקרא ב 53 נחל עוז), עלו על הקרקע בנגב המערבי, ליד סעד הישנה, הגרעינים "יגב" ו"שמח", בוגרי תנועת הנוער החלוצית "הבונים", יוצאי מצרים וטנג'יר, שהתארגנו לעלייה על הקרקע באפיקים וקבלו הכשרתם גם באיילת השחר ובעין חרוד. הקיבוץ נקרא "יגב" (שִׁדָּה תבואה. "ויתן להם כרמים ויגִבֵּים", ירמיה לט 10). 4 שנים קשות נאבקו החלוצים במשימה הקשה, של הפיכת חלומות נעורים שחלמו בארצות לידתם הקרובות-רחוקות, לחברה קיבוצית בשולי המדבר, ללא עץ, ללא צפצוף של ציפור, ללא עבודה. שלושה צריפים ומספר אוהלים. שממה. המדריכים מאפיקים ומהתנועה רצו להפוך אותם מהר לקיבוצניקים גאים וקשוחים. והם התאמצו מאד, נאחזו בציפורניים, יום אחרי יום, סופת חול אחת רדפה את האחרת, לא היה מה שיאחוז את הלס הדקיק. מרחבים של לס. ממערב, ללא כל חציצה, ארץ הפליטים, שהיו משוטטים בעיקר בלילות וגונבים מכל הבא ליד, וביום היו נוסעים לעבוד בקיבוצים באיזור. עד דורות הגיעו, כדי להביא מעט פרנסה לקיבוץ הדל. היו משפחות, שתי 'נירות' נולדו ב

1952 - נירה אסטרייך בת בכורה למרסל ושמואל, שהיה חבר המזכירות, ונירה נוספת. כשנולדו ילדים, המשפחות עזבו. אט אט, אל הלא נודע והלא מוכר, חרש ובתחושת אכזבה. חדשים לא באו. ב 5-1954 עזבו האחרונים. גאים (היום) בניסיון ומבווישים בכישלון. התנועה מחקה מרשומותיה ומזיכרונה את הבושה ושלה את מיטב בניה, הקיבוצניקים הקשוחים, לפלוגה "המקובצת" שתחזיק במשמורת את הקיבוץ, עד שיגיעו גרעינים מתנועות הנוער הישראליות לשקם אותו. בפלוגה המקובצת היו גם **עמוס צפרוני ז"ל**, מאיילת השחר, ו**עקיבא רונן ז"ל** מאפיקים. במשך כשנתיים החזיקו בני ובנות הקיבוצים את המקום, עד שלפני 64 שנה הגיעו הגרעינים המובטחים, "מתערים", ו"קמה" והתחילו מחדש. שמו של המקום שונה לכפר עזה, כי לא שומרים שם של כישלון.

מדי פעם אנחנו (המבוגרים) פוגשים מישהו שמציג את עצמו כצאצא של מקימי הישוב, בשנת 52. אחת, עו"ד מוכרת בקיבוצי הדרום ובתנועה הקיבוצית, **נירה דגני**, הציגה את עצמה בפני **כנירה אסטרייך** "בת משק" הראשונה של קיבוץ יגב.

המפורסם שבחברי הקיבוץ הראשוני, שהתארח בעבר בכפר עזה, לערב זיכרונות מרגש, הוא אפרים דובק, בן 91 כיום, יליד מצרים וחבר הגרעין "המצרי" (הדומיננטי משני הגרעינים), שהיה בן 21 כשהגיע והקים את הקיבוץ החדש, היה מרכז המשק, הגזבר הראשון וחבר מזכירות "איחוד הקיבוצים והקבוצות". לאחר עזיבתו, עשה אפרים תואר ראשון ושני ביחסים בין לאומיים בירושלים והיה מעמודי התווך של משרד החוץ, שגריר במדינות רבות ונציג ישראל במוסדות בינלאומיים. בתפקידו האחרון, טרם פרישתו, בשנים 1992 עד 1995, היה שגריר ישראל במצרים, בה נולד.

אז השנה חוגגים את הגעתם של גרעין מתערים וגרעין קמה לקיבוץ, ו-64 שנים מאז שניתן שמו על שם השכונה במערב, אבל בשנה הבאה נחגוג 70 שנה להקמת הקיבוץ-ביתנו ונחזיר לספר דברי הימים שלנו דפים חשובים, בעלי משקל ומשמעות ציונית וחלוצית, דפים שנשכחו.

עמי כהנא

יורם (דובוש) כהן ז"ל

נפטר ב 30/3/2011

חמדה צפרוני ז"ל

נפטרה ב 16/3/2014

יהי זכרם ברוך

לזכרו של דובוש במלאת עשר שנים לפטירתו / מיכל כהן

דובוש מלך הכולבויניקים

בכפיפה אחת גרו הרציני - איש ערכים ורוח, חוקר מטעם עצמו, יסודי ומושקע, איש עקרונות מחמיר, יש ויגידו נוקשה, ולץ שובב - בדחן, הומוריסט וקוסם, שטותניק פרוע, יש ויגידו חתך. אכן - משיכת חבל לא פשוטה בין ה"יורם", גלגולו הקדום של החנון, ל"דובוש", פושטק אגדי (ממסורת החסידות) פורע חוק וסדר, אשר הואר במפגשו עם הבעל שם טוב. כך חברו להם אהבת הסדר ופריעת הסדר וקסמה של הרוח, אז איך בכלל אפשר לנוע עם חבורה מורכבת שכזו, המתכנסת לה באיש אחד? סיפור מחאת הכולבויניקים הוא אולי דרך טובה לראות משהו מאיך העסק הזה עבד. ולמרות שכבר סופר, ונדרש ומוחזר, תמיד כיף ומצחיק לחזור אליו. מעשה שהיה כך (בערך) היה. ב 9.2.1994, לפני 27 שנה, ימים של סער ומהלכים גורליים, בחסותה של ההפרטה ההיסטורית, פורסמה בעיתון "קיבוץ" עצומה מטעם "העמותה להחזרת הכולבויניקים", אשר שמה לה למטרה להשיב את הכלי המיתולוגי, לאיסוף הפסולת, אל השולחן הקיבוצי. מטרתה הייתה לגייס חתימות תמיכה ולהעבירן למזכירי התנועה הקיבוצית וחבריה. "הכולבויניק", כך נכתב שם, "אותו כלי נירוסטה... שעמד במרכז השולחן וקלט בהכנעה ואהבה כל פיסת זבל שנזרקה אליו, כבר לא נמצא איתנו לפחות עשור... היום מקווה יורם ("דובוש")... מקים ויו"ר העמותה החדשה עלכ"ל, כי ההתארגנות בקנה מידה ארצי תביא הפעם לתוצאות חיוביות". הייתה זאת עצומה רצינית ומנומקת להפליא, שכל שורה בה רוויית שעשוע ובו זמנית יכולה להיקרא גם כטעונה במשמעות כפולה. ממש כמו ה"לץ" במסורות התיאטרון העתיקות, אשר במעטה דמותו הקומית יכול לערער או לחתור תחת השיח המוסכם. כאילו בחסותה של תחבולה היתולית, המציפה מין עניין אזוטרי, אבסורדי, מגוחך וטיפשי, מוסווים חומרי החיים הקיבוציים האקטואליים, הרציניים והכאובים ביותר, שאולי העסיקו את אלו שהקיבוץ המקורי היה כה יקר לליבם והנה הוא נע לעבר הפרטתו.

וכך, תוך שהוא מסביר על העדפתו לאכול בחדר האוכל של המועצה, כתב דובוש כי שם - "יש כולבויניקים על השולחנות. דווקא במקום שמנהל על ידי בחור משדרות הם ישנם, ואנחנו, בשם הקדמה והרפורמות

הקדושות, זרקנו אותם לזבל". העצומה התייחסה ללא פחות מאשר "תיקון עוול היסטורי".
"בכלל המגש [כחלופה לכולבוניק] הוא פתרון איום", כתב דובוש, "אני תמיד מסתבך ותוהה באיזה צד של המגש לשים את הלכלוך – ימין או שמאל – ובאיזה את האוכל. בסוף הדברים תמיד מתערבבים..."
אכן דילמה קשה! העמותה כללה גם סגן יו"ר (עידו אלוני מיוטבתה), אידאולוגית (אביבה אוסרי מראש הנקרה) וחבר מועצה (ראובן עייק מגניגר).

טיעוני חברי העמותה, בעד השבת הכולבוניק, היו רציניים, כבדי משקל וקורעים מצחוק. בין השאר הם כתבו שזאת "התרומה החשובה ביותר והיחידה, של המפעל הקיבוצי, לעולם הקולינארי של התרבות המערבית", לא פחות. ועוד: "זהו הרעיון השיתופי בשיאו – כולם זורקים לאותה צלוחית ויוצרים תערובת של כל החברים, זבל משותף. זה הרבה יותר צבעוני ויפה". ושיאו של הפאתוס: "קשה להגדיר את עוצמת האובדן. זה כמו שמישהו מהגרעין המייסד עוזב".

התגובות לא אחרו לבוא ובשני הגיליונות הבאים, של עיתון "קיבוץ", התפתח דיון סוער ביותר בעד ונגד. יש להניח שחלק מהכותבים היו בסוד העניין או קלטו את רוח המתיחה ששרתה על היוזמה: "הכולבוניק נפל חלל על מזבח טירוף המערכות שבו אנו שוחטים כל פרה, קדושה או לא קדושה. כל הזמן רוצים לשנות ולא שוקלים את השינוי לגופו. כל הערכים הישנים הוחלפו בטכניקות "נוחות", כתב מישהו. חלק מהתגובות, בכל אופן, בעיקר המתנגדות, נראות נוקבות ונדמה שגבול דק עובר בין משחק מבודח לכעס של ממש: "המגש הוא ממלכתו הפרטית של בעליו, הוא אינו מערב את שאר הנוכחים בהעדפותיו הגסטרונומיות", או: "שאריות המזון שלנו חייבות להישאר על מגש האכילה כביטוי לעצמיות שלנו, אף אחד לא יגיד לנו מה לעשות איתן" ... ממש קורס המשל לנמשל.

דובוש רואין באותו גיליון והסביר: "בדרך כלל, הבעיה עם אנשי ממסד אינה בהיותם שמרנים. הבעיה היא הפחד שלהם משינויים דרסטיים, שיהפכו סדרי עולם באיבחה אחת. הם מפחדים שהכולבוניק הוא רק הצעד הראשון לקראת החזרת המקלחת המשותפת. הרי זו איולת מוחלטת והשטחת הדברים. מקלחת ציבורית הייתה כורח. הכולבוניק הושם על השולחן מטעמי נוחות" ... וגם: "אני מאמין שהרוב השקט בעד החזרת הכולבוניקים, אך נקיפת אצבע בעד מאבק נראית להם מופרזת".

בשבוע שלאחר מכן התגובות לקמפיין צברו תאוצה ויצרו טלטה, בין תמיכה נלהבת להתנגדות חריפה. דובוש דיבר באופן 'מפוכח' על הדרך הקשה וחסרת הסיכוי, אך גם היה נלהב על הצטרפותם של משפיעים ומעצבי דעת קהל (מוקי צור, דני זמיר ואריאל קרס, "סולן להקת הרוק" "השפן הנכון" שכתב "שהורדת הכולבוניקים היא חלק מקונספירציה. המטרה הסופית היא חיסול הקיבוץ עצמו"...). הוא פנה אל הרוב השקט המתעצל לנקוט עמדה "השמיעו קולכם, כתבו, השפיעו!".

ממש מתחשק, אבל צר המקום מלהביא עוד ועוד ציטוטים נהדרים ומשעשעים ממכתבי המהתלה ההיא. במעומעם, מבעד למסך השנים, אני זוכרת את ההנאה העצומה והלהט האופייני כל כך, שמילאו את אבא באותם ימי מתיחה, שכוונה לקראת הראשון לאפרייל. כעבור 12 שנים רואין לעיתון "קיבוץ", שחזר ושאל על אותה עמותה/מתיחה. הוא "שמח לבשר שעמותת עלכ"ל עודנה חיה, קיימת ופעילה, כפי שהייתה אז, לפני 12 שנים", "כלומר?" שאלה המראיינת, "גם אז היא לא הייתה ולא נבראה, אלא משל הייתה וכך גם היום". מפעם לפעם אני חוזרת לאותם גזרי עיתון

מצהיב, מתוך גיליון "קיבוץ", קוראת וצוחקת, נזכרת באיש המקסים והמופלא שהיה אבא שלנו. בעיניי היה ברוח שלו משהו "כולבוניקי", במשמעותו כמטפורה קיבוצית לחבר שהוא גם פה וגם שם, שהווייתו ניידת ומתפרשת על מספר תחומים. לא ספציפי, בלתי מופרט, ללא מקצוע או קריירה או מסלול אחד שמגדיר אותו, שאישיותו מגוונת, צבעונית ועשירה. על מנעדו הרחב, בין עשייה כפעיל חברתי בארץ, בתנועה ובקיבוץ, לעבודה בענפי החקלאות, בין אוספיו ומחקריו המגוונים, בין רוחב אופקיו האינסופי, לאהבת המקום וההווי המקומי, בין שעשוע לרצינות תהומית. איש אהוב ויקר היה. מלך הכולבוניקים!

ותודה גדולה אחרונה, אבל חביבה במיוחד שלוחה לבן-מרכז שבט הצופים, ולכל שבט שקד צופי כפר עזה האלופים, שנרתמו באהבה, מקטן עד גדול, וסייעו מחשיבה להקמה ועד לפריקה...

לנערים ולנערות המקסימים, ששימחו את כולנו:

יאוב ביבס
ליאור צדיקביץ
רוני שמריז
שי-לי אביאני
צליל פרוינד
גלי אדמוני
יהלי יצקן
ים גולדשטיין
בר אפגן
גאיה חמיאס
אופיר שושני
עומרי שושני
אמרי אפללו
יפתח ביטון-בריה
גילי אביאני
יהונתן מצליח
נבו וקנין
איתמר וקנין
רון פרוינד
רון תדהר
רביד לוי
גוני מגן
נויה ביטון
גומא חמיאס

ניפגש בשמחות!
נעמי הירשפלד

חג המשקה ה-64 תודות

השתדלנו לחגוג למרות הכול ואף על פי...

מקווים שנהניתם

זמן לתודות ברכות חיבוקים ונשיקות:

לעופר הלפרין מעצבת על ונשמה טובה בכלל, שתמיד מוכנה לתת מהלב.

לאלינור בריח ביטון גם תרבות גם צופים, מולטיטאסקינג אש אמיתית!

לסיגל כספי על השקט והסדר המופתי, בניהול מבצע 700 החולצות לקהילה, ועל העזרה הגדולה במהלך כל היום. **לאורית צדיקביץ** על היצירתיות בהמצאת כתבי החידה ועל האנרגיות הבלתי נגמרות (כתבי החידה מצופרים בדף הבא, לבקשתכם).

לסיגל יעקובי, ידי ולב זהב, על הפקת האירוח בטוב טעם ולתפארת הפרטים הקטנים.

לרון יעקובי על מגשי הפירות המפנקים.

לאלה אפרת על העזרה הגדולה בארגון התחנות, כתבי החידה, על הסדר בראש ובמהלך כל היום.

לקרן מגן אשת חיל מי ימצא, על העזרה לפני ותוך כדי. **לנירה שפק** על התגייסות תמידית לכל אירוע, ברצון טוב ובשמחה, על העזרה הגדולה במהלך האירוע.

לזוהר שפק צלם הבית.

לאסתי ביטון על הסיוע בארגון.

לברברה כהן על העזרה בהכנת אזור השתילה ועל הסיוע במהלך כל היום.

ליוסי מזרחי על העזרה בהכנות.

לעמוס בוקובזה על שיתוף הפעול ולדיו כלפון מסינקופה - על שעשה לנו שמח מכל הלב.

לתזמורת הכפר- על הנגינה הנפלאה ביום שישי בפיאצה.

* כל משחקי העץ נוצרו על-ידי **אמרי הורוביץ** המוכשר, לטובת תרבות כפר עזה.

=====

חתנה זעמנה

15.3.21

יום האישה
בשעה 20:00 בטרקלין

מה בתוכנית?
נפגשות לשיחה על בירה/ יין/ נשנושים, משוחחות על אתגרי החיים, תומכות אחת ברעותה ומכינות מראה מעוצבת שתשקף לנו עד כמה כל אחת פשוט מלכה

כתבי חידה ל"מירוץ לקיבוץ"

חג המשק

כתבה: אורית צדיקביץ

יש השואלים עלינו, ויש שעונים
כשאתה מגיע לשם, זה רק עם מדים.
הם ממש ממש מעולים
בארגון מחנות קיץ וטיולים,
קשר מוט או קשר פרפר
שיהיה חזק- זה העיקר!

הוא חדש ועשיר בעצים ועשבי תיבול,
הוא משלנו! שלא יהיה בילבול.
יש שם גם מגרש משחקים
ועוד תוכניות פיתוח מרקיעות שחקים.
תענוג להסתובב שם ברגל או באופניים,
להתבונן מסביב ולשטוף את העיניים.
הנכם מוזמנים תמיד לבוא לבקר
יהיה לכם נעים ביותר.

גם המופע הכי טוב בעולם
לא שווה כלום אם הם לא שם.
ניפגעו הכי הרבה מהנגיף הקטן,
אבל אל תדאגו, הם עוד ישמיעו קולם.
יש להם מחסן ענק של ציוד שיש בו הכל
ומנהל שיודע לחלום בגדול.

משם הוא אהב לנסוק לשמיים
ובולנו לעברו נשאנו עיניים.
גם היום, כשאנחנו במקום,
בליבנו יש זיכרון
ובולנו לא הפסקנו לחלום
שעם שכנינו נצליח להגיע לשלום

מאגר תשובות :
סינקופה
אורווה
בוסתן ישן
בוסתן חדש
רפת
המיצפור של ג'ימי
צופים
בריקת שחייה

עץ תאנה, עץ שסק ועץ זית
יצאו למחול מחוץ לבית.
נכון שלאחרונה הקימו לו אח,
אבל גם הוא פורח ולרגע לא נח.
לא משנה אם הוא ספרדי,
העיקר שהוא פרחוני.
נעים לשבת שם בצל
ועל השדות להסתכל.
מי אני?

התחנה הבאה נמצאת בפינה
ונראית כאילו יצאה מסדרה ישנה,
למשל, כמו "בית קטן בערבה".
ושם גידלו חיה אהובה,
חיה אצילית ויפה עם זנב מפואר,
מי יודע על מה מדובר?

בחורף היא לא בשימוש בכלל,
אבל בקיץ... קרנבל.
אחד צולל, אחת קופצת, אחד צף
ובני הנוער משחקים כדור עף.
כשתגיע לשם, לא תישאר יבש.
מה המקום? תוכל לנחש?

היום המקום נטוש, כמובן,
אבל פעם היה מלא בצבע שחור ולבן.
העובדים הגיעו 3 פעמים ביום,
בבוקר מוקדם באמצע חלום.
הריח לא היה תענוג גדול
אבל התוצר הטעים כיפר על הכל.

מגילת אסתר - תודות

נכתב והוקרא על-ידי ילדי קבוצת שסק בסוף המגילה:

מה??? כבר נגמר?????!!!!???

מגילה?? מגילה בזמן קורונה?? WHAT!?!?!
בטוח!?!?!? אז כן!

איך מסכמים את התקופה המשוגעת הזאת???

חזרות בזום, בשכ"מ, על הדשא, בפיאצה, בפרגולות (ממש מסיבת מרפסות), ועוד מקומות מאתגרים ברחבי הקיבוץ. בגשם, במבול, בשיטפונות, בסופות חול, בברד ובסגר, עם מוטציה בריטית, בידודים, אשפוזים, עם מסכות, עם כפפות, עם אלכוהול-ג'ל ושמרנו על כל ההגבלות (קריצה).

והאמת? נהנינו מכל רגע, וסוף סוף הייתה סיבה מצויינת לצאת מהבית ולהיפגש כולנו ביחד.

ועכשיו (תופים..) - מגיעים למלכה האמיתית של הממלכה במסיכה -

מי זאת? מי זאת? מי זאת?

כתיבה, בימוי, כוריאוגרפיה והפעלת ההורים בכל שעה - **אורית צדיקביץ** האגדית והנדירה.

עם סבלנות אין קץ, בכישרון רב, אנו רוצים להגיד לך בעיקר - תודה.

תודה שלא ויתרת על הרעיון מלכתחילה, וידעת שביחד נצליח לנצח ולצלוח את התקופה ההזויה הזאת.

תודה שהצלחת לחשוב מחוץ לקופסא ולקיים חזרות, בדרך לא דרך, ובהמון אהבה וצחוק, גם כשהופיעו כל המכשולים והבלת"מים בעולם! תודה שהיית מטפלת קבוצתית שלנו ועברנו ביחד טיפול קבוצתי. את יכולה לרשום בקורות חיים- "מטפלת בחוסן בתקופות משבר"...

אורית אהובה, אחת ויחידה (ומדהימה בכל מובן, מקסימה, ושומעת הכל) - זכינו "ביג טיים!"

ומי עוד???

הגברה: **זיו כלפון וליאור גולן** מסינקופה. תאורה: **קובי פלומניק**

צילום מופע: **אילון קוטלר**.

הפקה - **מדלן בינג**.

תפאורה (מהממת) - **יפעת ז'ז'ק, לבנת קוץ** וצוות האמהות המלאכיות.

תלבושות (הורסות) - **אולה בן אבו, רונית קציר** וצוות המלאכיות. איפור ושיער: **מיקה ביטון בריח ושירה בינג**.

ריקודים: ילדי המועדונית והמועדוניה.

תודה ל**משה** וצוות חדר האוכל.

תודה ל**נעמי הירשפלד** על תיאומים, חיזוקים ותמיכה מדהימה. תמיכה, הכלה ועידוד: מישל - מנהלת החינוך החברתי וכמובן - לירון מור המדריכה שלנו.

פינוקים וארוחות שוות (עומדות בתקן הסגול...) -

תודה להורים המקסימים שלנו! בלעדיכם, כל זה לא היה קורה. מה??? נגמר!?!?! **אוהבים - קבוצת שסק שכבר מתגעגעים.**

זכיתי לצפות בחזרה גנרלית למגילה
המסורתית המהוללת של כפר עזה.
התרגשתי, שמחתי, צחקתי ונהניתי כל
כךךךךך. כל הכבוד לכוכבי וכוכבות
המגילה המקסימיסות* מקבוצת
שסק*, להורים מסורים שליוו, תמכו וטרחו,
ולמפיקת העל הבימאית החכמה, השנונה,
המצחיקה, המשקיענית, היצירתית
...היפה אש - *אורית צדיקביץ*!

מזל שלא וויתרנו והחלטנו למרות הכל
לקיים את המסורת.

נעמי הירשפלד